

Z akých rodín pochádzali slávni revolucionári? Hnala ich chudoba do boja za práva ľudu?

Branislav Michalka

3. februára 2021 ✚ *História*

Dobre sa uč a budeš revolucionárom...

Už počas chodenia do školy v časoch budovania socializmu sme si so spolužiakmi všimli, že o detstve slávnych revolucionárov sa na hodinách dejepisu akosi málo hovorí. O súdruhovi Leninovi sme sa síce dozvedeli, že mu brata popravil zlý cársky režim (za takú drobnosť, akou bola realizácia zavraždenia cára) a preto sa voči ohavnému feudálno-kapitalistickému samoderžaviu rozohnil, ale to bolo asi tak všetko. Detstvo súdruhov Marxa a Engelsa bolo zahalené ešte väčším tajomnom. O Robespierrovi, či Fidelovi Castrovi ani nehovoriac.

Zarážajúce bolo, že vo filmoch o ich živote vystupovali herci v kostýmoch, ktoré nijako nepripomínali oblečenie pracujúceho ľudu a chudoby. Naopak, títo nanajvýš pokrokoví súdruhovia sa svojím oblečením nápadne podobali na ľudí z vyšších spoločenských tried. To všetko vyvolávalo kacírsku myšlienku, či neboli náhodou aj niektorí otcovia revolučného boja príslušníkmi „*utláčateľskej triedy*“?

Pri bližšom skúmaní sa dostavilo udivujúce poznanie: príslušníkmi utláčateľských tried neboli len niektorí, ale všetci. S týmto zistením narážame na problém: pokiaľ tvrdili, že utláčateľské triedy treba likvidovať, a to doslova, a oni sami k nim patrili, tak potom by to znamenalo v praxi likvidovať aj ich vlastné rodiny a samých seba.

To je však obetavosť, ktorá výrazne presahuje bežný rámec oddanosti revolučnej myšlienke a je veľmi nepravdepodobná. Ak však patrili k vyšším triedam, horlili za ich likvidáciu a nemienili aplikovať túto prax na seba (to, že to potom urobili za nich ich verní súdruhovia je iná vec, bežná medzi gangstrami), tak aká bola vlastne ich motivácia a ciele?

Prenechajme túto otázku na riešenie čitateľovi a pozrime sa na pôvod niektorých slávnych revolucionárov.

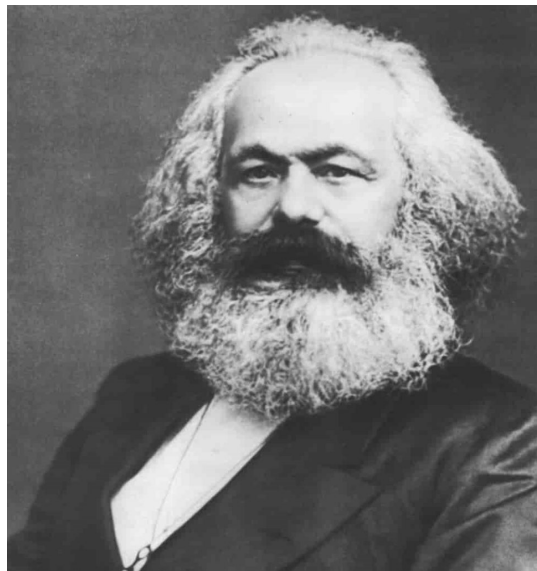
Maximilian Robespierre

zdroj: Store norske leksikon

Šľachtic revolucionárom

Už napríklad veľký Robespierre mal čo tajiť. Nebol to žiadny chudobný roľník, ale zámožný a nádejný právnik, ktorého podobne ako mnohých iných, netrápilo postavenie ľudu, ale to, že on sám mal viac peňazí ako ne jeden šľachtic a musel im dávať v divadle prednosť. Kúpil si aj šľachtický predikát (od čias Ľudovíta XIV. bol ich predaj finančnou zlatou baňou kráľovskej pokladne) a chvíľu sa písal de Robespierre. Keď takéto meno začínalo smrdieť, tak sa písal Derobespierre, aby sa z neho nakoniec stal neoblomný jakobín a bojovník za práva ľudu Robespierre, hlavný motor gilotíny.

A čo tak napríklad slávny Henri de Saint-Simon, otec utopického socializmu, ktorého kladne hodnotili klasici marxizmu a ktorý sa počas Francúzskej revolúcie prikláňal k radikálnemu jakobinizmu? Nič zvláštne, bol len grófom.

Karl Marx

zdroj: Store norske leksikon

Súdruh parazit

Pristavme sa pri súdruhovi Karlovi Marxovi. Jeho otec bol zámožným právnikom, ktorého predkovia patrili k vyššej triede židovských talmudistických učencov. O nejakej chudobe nemôže byť ani reči. Jeho holandský strýko Lion Philips, úspešný obchodník, bol jedným zo zakladateľov firmy Philips Electrical Company, ktorej výrobky nakupujú občania sveta dodnes a netušia, že za tento kapitalistický výrobok vďačia strýkovi Karla Marxa.

V dospelosti mal Marx dva zázračné finančné zdroje, ktoré ho na hony odvádzali od života bežného proletariátu: majetok svojej manželky a majetok svojho kamaráta Engelsa. Jeho manželkou sa stala šľachtická, barónka Jenny von Westphalenová, ktorej predkovia z otcovej strany (stará mama) si odvodzovali svoj pôvod až od škótskeho kráľa Jakuba I. Stuarta. Príslušníčka prehnitej feudálno-buržoáznej triedy určenej k likvidácii ako vyšitá. Jej veno Marx rozfofroval s pravou zemiansko-sedmoslivkárskou nezodpovednosťou. Vtedy nastúpil ďalší revolucionár – Friedrich Engels, popierač kresťanskej rodiny,

bojovník za práva žien a Marxov kamarát. Okrem toho aj syn bohatého továrnika, ktorého veľké textilné továrne sa rozprestierali v anglickom Salforde a aj v pruskom Barmene. Ak sa niekto domnieva, že po oteckovej smrti všetok majetok rozdal chudobným, tak sa veľmi mylí. Účty Marxovej rodiny svedčia o opaku.

Vladimír Iljič Lenin

zdroj: Pixabay

Pod cárskou čižmou?

Opustíme revolučné Nemecko a pozrime sa do Ruska stenajúceho pod cárskym – tmárskym korbáčom. Hľadáme súdruha Lenina a kde ho nachádzame: učupeného v zemlianke a či na špinavom predmestí Peťeburgu? Nie, v peknej dači šľachtica, držiteľa Rádu sv. Vladimíra a cárskeho školského inšpektora Ilju Nikolajeviča Uljanova. Okolo malého Vladka sedí jeho rodina, príslušníci prehnitej triedy určenej na likvidáciu. A koho si Vladimír vezme za ženu v dospelosti? Nadeždu Konstantinovnu Krupskú, dcéru šľachtica a cárskeho dôstojníka, povolaním tiež revolucionárku. Nikdy nežili životom robotníckej triedy, ktorú išli ratovať z pazúrov kapitalizmu. O to lepšie jej zaiste rozumeli. Mali ten správny odstup, ktorý umožňuje objektívne nazeranie.

Nadežda Konstantinovna Krupská

zdroj: Store norske leksikon

Otecko niekam odišiel

Pozrime sa teraz do slnečného Talianska na súdruha Antonia Gramsciho, hviezdu neomarxizmu. Líčenie jeho detstva sa obmedzuje väčšinou na opis chudoby v rodine bez otca. Jeho pôvod však zďaleka nie je proletársky. Jeho otec, Francesco Gramsci, patrila k stredne bohatej triede, bol synom vyššieho príslušníka polície Neapolského kráľovstva, a matky, ktorá bola dcérou právnika. Keď si Francesco zobral Gramsciho matku Giuseppinu Marciasovú, rodina sa na neho hnevila, že sa oženil pod úroveň, aj keď jeho manželka nebola žiadna roľníčka či proletárka, ale dcéra výbercu daní a vlastníka viacerých pozemkov. Ako sa teda Gramsciho rodina stala chudobnou? 9. augusta 1898 zatkla polícia Francesca, otca Antonia Gramsciho. Za prípravu revolúcie? Nie, za spreneveru, vydieranie a falšovanie dokladov. Dostal minimálny trest – necelých šesť rokov väzenia v Gaete. To bola príčina „proletárskej chudoby“ Gramsciovcov. Keď pustili otecka na amnestiu z väzenia, stal sa opäť advokátom a úradníkom. A revolucionár Antonio? Išiel do výroby? Nie, študovať filozofiu do Turína.

Fidel Alejandro Castro

zdroj: Store norske leksikon

Plantážnik z ostrova slobody

Podobným proletárom bol aj súdruh Fidel Castro. Jeho otec bol bohatým plantážnikom, pochádzajúcim zo Španielska a politicky dokonca sympatizant ultrakonzervatívneho hnutia karlistov. Rozloha otcovej plantáže bola 4000 hektárov a pracovalo na nej asi 500 zamestnancov. Celý problém detstva malého Fidela spočíval v jeho nemanželskom pôvode. Ten bol jeho otcom napravený, až keď mal Fidel 15 rokov a otec si vzal jeho matku za ženu. Na toto šťastie však doplatila jeho prvá manželka. Keď Fidel dospel, tak nešiel zbierať cukrovú trstinu, aby lepšie spoznal život proletariátu, ale ako bežný predstaviteľ zahŕňajúcej buržoázie študoval právo na Havanskej univerzite. Tam získal aj rýchlokurz revolucionára.

O svoju prehnutú buržoáznú rodinu sa po prevzatí moci vzorne postaral, nikoho nelikvidoval a z rodného domu urobil múzeum.

Che Guevara

zdroj: Store norske leksikon

Jeho priateľ, slávny idol ľavicových slniečkárov, Che Guevara, bol na tom podobne. Pochádzal zo stredostavovskej argentínskej rodiny, ktorá proletariát poznala len z ciest po meste. Zato jeho mamička poznala knihy Marxa a Engelsa, do ktorých zasvätila synčeka v domácej škole. Ernesto Che vyštudoval neskôr medicínu a v továrni, ba ani na plantáži sa nezamestnal. Stal sa, podobne ako jeho kamarát Fidel, profesionálnym revolucionárom.

V koloniálnych školách

Pestrú paletu revolucionárov, bojujúcich za údajné zničenie triedy, ktorej boli príslušníkmi, uzavrieme ázijskými bojovníkmi. Vietnamský komunistický vodca Ho Či Min nebol potomok biednych roľníkov, čľapkajúcich sa celý život v ryžových poliach, ale synom konfuciánskeho učenca a cisárskeho úradníka v provincii Binh Khe. Rodinné problémy zrejme začali, podobne ako u Gramsciho, keď Ho Či Minovho otca degradovali, lebo dal potrestať palicou miestneho obyvateľa (102 úderov) za priestupok a dotýčny zomrel na následky trestu. Otec navyše vystupoval ako odporca francúzskej nadvlády a odmietol slúžiť v

administratívne. Syn však chodil ďalej do školy na francúzske lýceum a dokončil ho. Neskôr sa túlal po svete, živil sa rôznymi spôsobmi, údajne aj ako vedúci jedného z výrobných pásov v General Motors. Vo Francúzsku sa z neho stal profesionálny revolucionár a v roku 1923 odcestoval cez Moskvu do čínskeho Kantonu.

Pol Pot

zdroj: Store norske leksikon

Márne by sme dúfali, že aspoň predstaviteľ najbeštiálnejšieho rovnostárskeho šialenstva, kambodžský vodca Pol Pot, bol chudobného pôvodu. Jeho rodičia boli najbohatšími majiteľmi pôdy v dedine, ich dom bol jedným z najväčších a najímali si chudobnejších susedov na práce. Rodina mala dokonca prepojenie na kambodžskú kráľovskú rodinu: Pol Potova sesternica bola manželkou (či skôr jednou z manželiek?) kráľa Sisowatha! Tá mu platila vzdelanie na katolíckej francúzskej koloniálnej škole. Potom študoval na lýceu. Neskôr odišiel do Paríža, kde sa vzdelával v revolučnej teórii. Tú potom premenil na apokalyptickú kambodžskú realitu.

A čo v 21. storočí?

Ani dnes naši šíritelia pokroku, kultúrnej a sexuálnej revolúcie, bojovníci proti rasizmu a za práva LGBT, či násilníci z BLM, nepochádzajú z rodín zamestnaných vo fabrike KIA alebo rodín dojacích kravy na farmách. Sedia pekne na súkromných školách a univerzitách, bývajú v luxusných štvrtiach a ich liberálni oteckovia a mamičky pracujú v bankách, na ministerstvách, podnikajú alebo šéfujú v mimovládach.

A revolucionári bojujú, šíria osvetu a čakajú na užitočných idiotov, ktorí im háčik zhltnú aj s navijakom, a predovšetkým to všetko nedobrovoľne zaplatia.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/z-akych-rodin-pochadzali-slavni-revolucionari-hnala-ich-chudoba-do-boja-za-prava-ludu/>